

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Joanny Niedzielskiej

po rozpoznaniu dnia 27 czerwca 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

E. K. , s. J. i E. z d. G. , ur. dnia (...) w W.

oskarżonego o to, że :

w dniu 27 listopada 2015 roku działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi mężczyznami dokonał kradzieży kabla telekomunikacyjnego typu XzTKMXpw 25x4x0,8 mm, długości 271 metrów bieżących , ze studzienek kanalizacyjnych teletechnicznych znajdujących się przy drodze lokalnej m. B. – S. L. , gm. S. , powodując straty w wysokości 4939,47 złotych na szkodę (...) S.A. , przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności , będąc uprzednio skazany za podobne przestępstwo umyślne

to jest o przestępstwo z art. 254a § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Oskarżonego E. K. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 27 listopada 2015 roku działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi mężczyznami dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kabla telekomunikacyjnego typu XzTKMXpw 25x4x0,8 mm, długości 271 metrów bieżących , ze studzienek kanalizacyjnych teletechnicznych znajdujących się przy drodze lokalnej m. B. – S. L. , gm. S. , powodując straty w wysokości 4939,47 złotych na szkodę (...) S.A. powodując przez to zakłócenie działania całości linii telekomunikacyjnej , przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności , będąc uprzednio skazany za podobne przestępstwo umyślne to jest popełnienia czynu z art. 254a § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 254a § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 254a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego E. K. obowiązek częściowego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) S.A. kwoty 1646,49 zł (tysiąc sześćset czterdzieści sześć złotych czterdzieści dziewięć groszy);

3. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata B. T. kwotę 1033,20 zł (tysiąc trzydzieści trzy złote dwadzieścia groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego E. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;

4. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego E. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Orzeczenie sprostowano zgodnie z postanowieniem z dnia 30.06.2017 r.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy 26 na 27 listopada 2015 r. około godziny 00.00. oskarżony E. K. przyjechał samochodem marki O. (...) z dwoma nieustalonymi mężczyznami do miejscowości B. , gm. S. , woj. (...). Następnie oskarżony E. K. wraz z dwoma nieustalonymi mężczyznami odsunął pokrywę betonową ze studzienki telekomunikacyjnej znajdującej się przy drodze lokalnej w miejscowości B. – S. L.. Do studzienki tej wszedł jeden z tych mężczyzn i przeciął ten kabel telekomunikacyjny , powodując przez to zakłócenie działania całości linii telekomunikacyjnej polegające na przerwaniu działania tej linii telekomunikacyjnej i powodując jej awarię polegającą na braku dostępu odbiorców do usług telekomunikacyjnych (k. 2-3, k. 13-15, k. 12, k. 125 i k. 136-139) i zaczął ciąć ten kabel na części . Następnie oskarżony E. K. i drugi nieustalony mężczyzna wyciągali te części kabla ze studzienki telekomunikacyjnej . Po wyciągnięciu tego kabla rozpalili oni ognisko w celu wypalenia kabla . W tym momencie zobaczyli biegnących w ich kierunku policjantów. Oskarżony E. K. został zatrzymany przez patrol policji z KP S. w składzie mł. asp. M. K. i sierż. szt. G. K. . Natomiast pozostali dwaj sprawcy uciekli . W wyniku tego działania oskarżony E. K. działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi mężczyznami zabrał w celu przywłaszczenia z tej studzienki telekomunikacyjnej kabel telekomunikacyjny XzTKMXpw 25x4x0,8 mm, długości 271 metrów o wartości 4939,47 złotych na szkodę (...) S.A. .

Wartość kabla telekomunikacyjnego XzTKMXpw 25x4x0,8 mm, długości 271 metrów została ustalona na podstawie pisma (...) S.A. w W. zawierającego określenie wartości skradzionego kabla na kwotę 4939,47 złotych (k. 125-139) .

Wyrokiem łącznym z dnia 05 maja 2009 r. sygn. akt. II K 658/08 Sąd Rejonowy w Wyszku II Wydział Karny wymierzył oskarżonemu E. K. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 278 § 1 k.k. . Oskarżony E. K. karę pozbawienia wolności odbył 23 sierpnia 2009 r. do 22 grudnia 2010 r. (k. 108 i k. 252) .

Oskarżony E. K. ma ukończone 38 lat, jest kawalerem , nie ma nikogo na utrzymaniu , pracuje dorywczo i uzyskuje dochód w wysokości 600 zł , był wielokrotnie karany (k. 252) , był leczony psychiatrycznie, nie był leczony odwykowe. Z opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 09 stycznia 2017 r. (230-231) i uzupełniającej opinii sądowo –psychiatrycznej z dnia 08 maja 2017 r. (k. 272-273) wynika iż stan psychiczny oskarżonego E. K. odnośnie zarzucanego mu czynu nie znosił i nie ograniczał w stopniu znacznym jego zdolności do rozpoznawania znaczenia czynu ani pokierowania swoim postępowaniem . Obserwowany stan psychiczny oskarżonego umożliwia mu udział w czynnościach postępowania karnego - poczytalność nie budzi żadnych wątpliwości. Ze względu na cechy organicznego uszkodzenia OUN wskazane jest zapewnienie pomocy prawnej .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wyjaśnień oskarżonego E. K. (k. 36-37, k. 86, k. 99 i k. 283) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1 i 2) , protokołu oględzin (k. 2-3, k. 13- 15) , wywiadu (k. 66) , potwierdzenia tożsamości (k. 40) , karty karnej (k. 58-60, k. 182, k. 202 i k. 252) , odpisu wyroku (k. 108) , pisma O. Polska wraz z załącznikami (k. 125-139) , materiału poglądowego (k. 41-44, k. 69-72) , opinii sądowo- psychiatryczna (k. 197-198) , dokumentacji medycznej (k. 207 i k. 219) , opinii sądowo- psychiatrycznej (k. 230-231, k. 272-273) , opinii sądowo- psychologicznej (k. 265-268) .

Oskarżony E. K. stanął pod zarzutem , iż w dniu 27 listopada 2015 roku działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi mężczyznami dokonał kradzieży kabla telekomunikacyjnego typu XzTKMXpw 25x4x0,8 mm, długości 271 metrów bieżących , ze studzienek kanalizacyjnych teletechnicznych znajdujących się przy drodze lokalnej m. B. – S. L. , gm. S. , powodując straty w wysokości 4939,47 złotych na szkodę (...) S.A. , przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności , będąc uprzednio skazany za podobne przestępstwo umyślne to jest popełnienia czynu z art. 254a k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. .

Oskarżony E. K. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 36-37, k. 86 , k. 99 i 283). Oskarżony E. K. w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż w dniu 26 listopada 2015 r. około godziny 22.00 przyjechali do niego dwaj znajomi mężczyźni samochodem marki O. (...) i poinformowali go że wiedza gdzie jest nieczynny kabel telefoniczny. Następnie pojechali w okolice S. , gdzie jeden z tych mężczyzn wszedł do studzienki telekomunikacyjnej przeciął kabel i zaczął ciąć go na kawałki a oskarżony z drugim z tych mężczyzn wyciągali jej ze studzienki . Potem rozpalili ognisko by wypalić ten kabel. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego E. K. wynika iż podczas wypalania tego kabla został zatrzymany przez patrol policji a ci dwaj pozostali mężczyźni z którymi ukradł ten kabel telekomunikacyjny uciekli (k. 36-37, k. 86 i k. 99). Następnie oskarżony E. K. złożył wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k. (k. 99).

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony E. K. odmówił składania wyjaśnień i potwierdził swoje wyjaśnienia jakie złożył w postępowaniu przygotowawczym (k. 283) .

Sąd dał pełną wiarę wyjaśnieniom oskarżonego E. K. jako jasnym , dokładnym i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z dokumentami w postaci : notatki urzędowej (k. 1 i k. 12) , protokołu oględzin (k. 2-3, k. 13-15) , pisma O. Polska (k. 125-139) , materiału poglądowego (k. 41-44, k. 69-72) . Z wyjaśnień tych wynika wprost iż oskarżony E. K. popełnił zarzucony mu czyn.

Sąd dał pełną wiarę opiniom sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 09 stycznia 2017 r. (230-231) i dniu 08 maja 2017 r. (k. 272-273) jako jasnym , dokładnym i fachowym . Z opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 09 stycznia 2017 r. (230-231) i uzupełniającej opinii sądowo –psychiatrycznej z dnia 08 maja 2017 r. (k. 272-273) wynika iż stan psychiczny oskarżonego E. K. odnośnie zarzucanego mu czynu nie zniósł i nie ograniczał w stopniu znacznym jego zdolności do rozpoznawania znaczenia czynu ani pokierowania swoim postępowaniem . Obserwowany stan psychiczny oskarżonego umożliwia mu udział w czynnościach postępowania karnego - poczytalność nie budzi żadnych wątpliwości. Ze względu na cechy organicznego uszkodzenia OUN wskazane jest zapewnienie pomocy prawnej .

Sąd dał wiarę opinii sądowo-psychologicznej sporządzonej w dniu 10 kwietnia 2017 r. przez biegłą psycholog K. P. (k. 265-268) jako jasnej , dokładnej i fachowej. Z opinii tej wynika iż u oskarżonego może występować zespół organiczny .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony E. K. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 27 listopada 2015 roku działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi mężczyznami dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kabla telekomunikacyjnego typu XzTKMXpw 25x4x0,8 mm, długości 271 metrów bieżących , ze studzienek kanalizacyjnych teletechnicznych znajdujących się przy drodze lokalnej m. B. – S. L. , gm. S. , powodując straty w wysokości 4939,47 złotych na szkodę (...) S.A. powodując przez to zakłócenie działania całości linii telekomunikacyjnej , przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności , będąc uprzednio skazany za podobne przestępstwo umyślne to jest popełnienia czynu z art. 254a k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k..

Przepis art. 278 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Rodzajowym przedmiotem ochrony przepisów art. 278 § 1 k.k. jest mienie, którym według prawa cywilnego jest

własność i inne prawa majątkowe (art. 44 k.c.). Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. jeśli ściśle przez ten przepis określone i polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. W swych konsekwencjach jednak zabór taki godzi w prawo własności, gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Dla zrealizowania znamienia skutku przestępstwa kradzieży muszą więc zostać przesądzone łącznie dwa elementy. Po pierwsze, fakt pozbawienia przez sprawcę osoby uprawnionej władztwa nad rzeczą. Po wtóre, objęcie tej rzeczy przez sprawcę we władanie. O wielkości skutku (szkody) wywołanego działaniem przestępnym decyduje tylko sama wartość zabranych rzeczy lub pieniędzy. Nie wlicza się do tej wartości odsetek od sumy pieniędzy. Liczy się tylko bowiem szkodę rzeczywistą, a nie zysk spodziewany, chociażby jego osiągnięcie graniczyło z pewnością. Do wartości zaboru nie można wliczać utraconych a spodziewanych przez poszkodowanego zysków (lucrum cessans), taka postać szkody nie jest bowiem szkodą rzeczywistą (damnum emergens) (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 marca 1994 r., II Akr 128/93, KZS 1994, z. 4, poz. 16 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 września 1992 r., II Akr 201/91, KZS 1992, z. 10, poz. 12). Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można się dopuścić się jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). Cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia - por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2000 r., V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4). Jako że przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Konieczne jest zatem działanie sprawcy z tzw. dolus coloratus. Celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do majątku sprawcy, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną. Wyklucza to możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem wynikowym. (tak Komentarz do art. 278 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.)

Natomiast zgodnie z treścią art. 254a k.k. karze podlega kto zabiera, niszczy, uszkadza lub czyni niezdatnym do użytku element wchodzący w skład sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, ciepłowniczej, elektroenergetycznej, gazowej, telekomunikacyjnej albo linii kolejowej, tramwajowej, trolejbusowej lub linii metra, powodując przez to zakłócenie działania całości lub części sieci albo linii. Przepis art. 254a k.k. został dodany przez art. 5 pkt. 6 ustawy z 31 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 1280) i wszedł w życie z dniem 12 listopada 2011 r.. Przedmiotem ochrony jest tu porządek publiczny w zakresie korzystania z urządzeń użyteczności publicznej wskazanych w treści tego przepisu. Strona przedmiotowa polega na zabieraniu, niszczeniu, uszkadzaniu lub czynieniu niezdatnym do użytku (elementu wchodzącego w skład sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, ciepłowniczej, elektroenergetycznej, gazowej, telekomunikacyjnej albo linii kolejowej, tramwajowej, trolejbusowej lub linii metra, powodując przez to zakłócenie działania całości lub części sieci albo linii. Elementem jest część składowa jakiejś całości (np. rury, hydranty są elementem sieci wodociągowej, a szyny - linii kolejowej czy tramwajowej). Przepis art. 254a k.k. ma charakter materialny, a skutkiem jest zakłócenie działania całości lub części sieci lub linii wskazanych w tym przepisie (a zatem np. sieci wodociągowej lub linii kolejowej). Zakłócenie to tyle co spowodowanie nieprawidłowości działania lub nieregularności funkcjonowania owych linii lub sieci, przy czym - stosownie do brzmienia przepisu - owo zakłócenie może dotyczyć jedynie fragmentu (sieci lub linii) albo też ich całości. Zachowanie sprawcy może przybrać postać zarówno działania, jak i zaniechania. Jest to przestępstwo powszechne, które może być popełnione umyślnie (w obu postaciach zamiaru), z tym jednak, że w przypadku zaboru w grę wchodzi tylko zamiar bezpośredni. Warto jednak zauważyć, że - inaczej niż w przypadku

przepisu art. 278 § 1 k.k. - sprawca nie musi zabierać w celu przywłaszczenia (za Marek Mozgawa komentarz do art. 254a kodeksu karnego) .

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji , gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej . W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy , który polega na tym , że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej , sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Natomiast przepis art. 64 § 1 k.k. stanowi iż jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. W ujęciu art. 64 § 1 k.k. recydywa szczególna w typie podstawowym zachodzi, gdy sprawca, skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślnie popełnia przestępstwo podobne do tego, za które był już skazany. Treść tego przepisu nie pozostawia żadnej wątpliwości, że podstawą zakwalifikowania czynu jako popełnionego w warunkach recydywy szczególnej nie może być skazanie za przestępstwo nieumyślne, ale może to być przestępstwo z winy kombinowanej umyślno-nieumyślnej, w którym czyn zabroniony popełniony jest umyślnie a nieumyślność dotyczy jedynie jego następstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2002 r., V KKN 404/01, Orz. Prok. i Pr. 2003, nr 3).

W powyższej sprawie oskarżony E. K. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 254a k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. albowiem działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi mężczyznami dokonał zaboru cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia , a jego działanie było ukierunkowane na zrealizowanie tego celu. Rzeczą ruchomą którą przywłaszczył oskarżony E. K. był kabel telekomunikacyjny typu XzTKMXpw 25x4x0,8 mm , długości 271 metrów o wartości 4939,47 złotych, a więc wartości przekraczającej 500 zł na szkodę (...) S.A. w W. . Wartość zabranego w celu przywłaszczenia kabla telekomunikacyjnego określono na podstawie pisma (...) S.A. w W. z którego wynika iż wartość zabranego w celu przywłaszczenia kabla telekomunikacyjnego typu XzTKMXpw 25x4x0,8 mm , długości 271 metrów wynosiła 4939,47 złotych (k. 125-139) . Oskarżony E. K. działał w zamiarze bezpośrednim w celu przywłaszczenia i postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem . Fakt ten wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego E. K. który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał przebieg tego zdarzenia (k. 36-37, k. 86, k. 99 i k. 283) oraz dokumentów w postaci protokołu oględzin (k. 2-3, k. 13-15) i materiału poglądowego (k. 41-44, k. 69-72) . Ponadto działanie oskarżonego E. K. polegające na zaborze wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi mężczyznami kabla telekomunikacyjnego typu XzTKMXpw 25x4x0,8 mm, długości 271 metrów wchodzącego w skład linii telekomunikacyjnej spowodowało zakłócenie działania całości linii telekomunikacyjnej polegające spowodowaniu jej awarii i przerwaniu działania tej linii telekomunikacyjnej, polegającej na braku dostępu odbiorców do usług telekomunikacyjnych . Fakt ten wynika wprost z pisma (...) S.A. wraz z załącznikami (k. 125 i k. 136-139) , protokołu oględzin (k. 2-3, k. 13-15) i z notatki urzędowej (k. 12) . Należy wskazać że - inaczej niż w przypadku przepisu art. 278 § 1 k.k. – w celu realizacji znamion czynu z art. 254a k.k. sprawca nie musi zabierać w celu przywłaszczenia .

Wyrokiem łącznym z dnia 05 maja 2009 r. sygn. akt. II K 658/08 Sąd Rejonowy w Wyszkowie II Wydział Karny wymierzył oskarżonemu E. K. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 278 § 1 k.k. . Oskarżony E. K. karę pozbawienia wolności odbył od dnia 23 sierpnia 2009 r. do dnia 22 grudnia 2010 r. (k. 108 i k. 252) . Oskarżony E. K. był więc skazany za przestępstwa umyślne między z art. 278§ 1 k.k. na kary pozbawienia wolności i popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. - podobne do przestępstw za które był skazany.

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego E. K. o co do popełnienia przez niego czynu z art. 254a k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu E. K. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego E. K. czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez nich dobra oraz okoliczności działania oskarżonego . Oskarżony naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudza własność oraz porządek publiczny w zakresie korzystania z urządzeń użyteczności publicznej . Jako okoliczność obciążająca Sąd również przyjął fakt iż oskarżony E. K. był karany i odpowiadał w warunkach recydywy zwykłej (k. 108 i k 252) .

W powyższej sprawie Sąd za okoliczność łagodzącą wziął pod uwagę iż oskarżony E. K. przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył w sprawie wyjaśnienia .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu E. K. za popełniony czyn z art. 254a k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisany w pkt. 1 wyroku na podstawie art. 254a k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 7 miesięcy pozbawienia wolności . Orzeczona wobec oskarżonego E. K. kara 7 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać ich w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ rola i sposób działania oskarżonego E. K. podczas popełnienia zarzucanego mu czynu . Należy wskazać iż oskarżony E. K. był już karany i skazywany na kary pozbawienia wolności tym samym brak jest podstaw do zawieszenia wymierzonej wobec oskarżonego kary 7 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k.. Ponadto oskarżony E. K. odpowiadał w warunkach wskazanych w art. 64 § 1 k.k. co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności. Należy zauważyć iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego E. K. do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego E. K. funkcję represyjną .

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżonego E. K. obowiązek częściowego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) S.A. kwoty 1646,49 zł (tysiąc sześćset czterdzieści sześć złotych czterdzieści dziewięć groszy). Nałożenie na oskarżonego obowiązku częściowego naprawienia szkody ma zrealizować wobec nich cele wychowawcze i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata B. T. kwotę 1033,20 zł (tysiąc trzydzieści trzy złote dwadzieścia groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego E. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego E. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonego .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.